ଅବିନାଶ ଚାନ୍ଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ।

ବନାମ

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବଜାର କମିଟି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8229-8230/2003)

ମେ 6, 2010

[ହର୍ଜିତ୍ ସିଂ ବେଦି ଏବଂ କେ. ଏସ୍. ରାଧାକ୍ରିଷ୍ଣନ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

କୃଷି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉତ୍ପାଦ ବଜାର ସମିତି:

ବଜାର କମିଟିରେ ନିଲାମକାରୀ- କମିଶନ ଆଧାରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା - ଅବସର ଗ୍ରହଣ ବୟସ - 1992 ମସିହାରେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ, 1982 ମସିହାର ସମାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରି, 60 ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଅଧିକ ବୟସ ପାଇଁ ନିଲାମକାରୀଙ୍କ ସେବା ଜାରି ନ ରଖିବା - ଆପତ୍ତି କରାଗଲା - ରାୟ ଦିଆଗଲା ଯେ: ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯଥାର୍ଥ ଭାବେ ରାୟ ଦେଲେ ଯେ: (1) 1992 ମସିହାରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହୋଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ 1982 ମସିହାରେ ଜାରି ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମିଶନ ଆଧାରରେ ନିଯୁକ୍ତ ନିଲାମକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସର୍ବାଧିକ ବୟସ ସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନଥିଲା; (2) ନିଲାମକାରୀମାନେ ବୋର୍ଡ କିମ୍ବା କମିଟିର କର୍ମଚାରୀ ନଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସେବା କୌଣସି ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଉନଥିଲା; (3) ନିୟମାବଳୀର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ କେବଳ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା ଯେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଯାହା ବୋର୍ଡ ଏବଂ କମିଟିଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (4) (ii) ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପିତ, ତାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ - ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ କିମ୍ବା କୌଣସି ଆଧାର ବିନା ଥିଲା - ନିୟମାବଳୀର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଅବସର ବୟସ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା - ପଞ୍ଜାବ କୃଷି ଉତ୍ପାଦ ବଜାର ଆଇନ, 1961- ଧାରା 33 (4) (ii) - ପଞ୍ଜାବ କୃଷି ଉତ୍ପାଦ ବଜାର ସାଧାରଣ ନିୟମାବଳୀ, 1962 - ନିୟମ 24 (5) /

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 8229-8230/2003 ।

ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ ସ୍ଥିତ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 15.3.2002 ତାରିଖରେ C.W.P. ସଂଖ୍ୟା 7431/1993 ଏବଂ CWP ସଂଖ୍ୟା 12091/2000ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଦେବାଶିଷ ମିଶ୍ର ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ସଞ୍ଜୟ ସିଂହ, ଉଗ୍ର ଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆଦେଶ

1. ବିଶେଷ ଅନୁମତି ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ 15 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2010 ତାରିଖରେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ, ଯେଉଁଥିରେ ବଜାର କମିଟିରେ ନିଲାମକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅବସର ବୟସ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନଲିଖିତ: -

2. ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିବା ଅନ୍ୟ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି 1963-64 ମସିହାରୁ ପଞ୍ଜାବ କୃଷି ଉତ୍ପାଦ ବଜାର ସାଧାରଣ ନିୟମ, 1962 (ଏଠାରେ ସଂକ୍ଷେପରେ 'ନିୟମ') ର ନିୟମ 24 (5) ଅନୁଯାୟୀ କୈଥଲ ବଜାର କମିଟିରେ କମିଶନ ଭିତ୍ତିରେ ନିଲାମକାରୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ନଭେମ୍ବର 3,1992ରେ ରେ, ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ କୃଷି ବୋର୍ଡର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ 1982 ଅଗଷ୍ଟ 26 ତାରିଖର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ପୁନରାବୃତ୍ତି କରି ବଜାର କମିଟିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ସଚିବମାନଙ୍କୁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ କମିଶନ ଭିତ୍ତିରେ ନିଲାମକାରୀଙ୍କୁ 60 ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଅଧିକ ବୟସ ପାଇଁ କାମ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଅନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସେବା 27 ଅଗଷ୍ଟ, 2000 ରେ ସମାପ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା କାରଣ ସେମାନେ 60ବର୍ଷ ବୟସ ଅତିକ୍ରମ କରିଥିଲେ । ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମାକୁ ତଦନୁସାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ନୋଟିସ୍ ମାଧ୍ୟମରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ମାର୍କେଟିଂ ବୋର୍ଡ ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ବଜାର କମିଟିଗୁଡ଼ିକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରି ଅନ୍ୟମାନେ ପଞ୍ଜାବ ବଜାର କମିଟି

ଉପ-ନିୟମ, 1963 ର ଉପ-ନିୟମ 28 ଅନୁଯାୟୀ କମିଶନ ଆଧାରରେ ସ୍ଥିର ହାରରେ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିୟମ 24 (5) ପୂର୍ବସୂଚିତ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ରାୟ ସମୟରେ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପଞ୍ଜାବ କୃଷି ଉତ୍ପାଦ ବଜାର ଅଧିନିୟମ 1961 ର ଧାରା 33 (4) (ii), ଯାହା ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିଲା, ବୋର୍ଡ ଏପରି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜାରି କରିବାକୁ ଖୋଲା ଥିଲା ଯାହା କମିଟି କିମ୍ବା ଉତ୍ପାଦକ କିମ୍ବା ଡିଲର କିମ୍ବା ଅଧିସୂଚିତ ଅଞ୍ଚଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଯେକୌଣସି କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥାଏ, ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଧିକୃତ ଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତି ଏହିକି ଯେ 1992 ର ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ମାମଲାରେ ପଶ୍ଚାତ୍ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ସମାନ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଥମେ 1982 ମସିହାରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା (ଏବଂ କେବଳ 1992 ମସିହାରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା) ଏବଂ ଯେକୌଣସି ମାମଲାରେ ନିଲାମକାରୀମାନେ କମିଟି କିମ୍ବା ମାର୍କେଟିଂ ବୋର୍ଡର କର୍ମଚାରୀ ନଥିଲେ । ତଦନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଏକ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲା ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ କିମ୍ବା ବିଧାନ କିମ୍ବା ନିୟମାବଳୀ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାଳର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ସୁସ୍ଥ ରହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତଦନୁସାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ଆବେଦନକୁ ଆଗେଇ ନେଇଥିଲେ । 2003 ମସିହାରେ ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆଜି ଏହି ମାମଲା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆସିଅଛି । ଆମେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛୁ ଯେ ଯଦିଓ 6 ଅକ୍ଟୋବର, 2003ରେ ଶୀଘ୍ର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ତାଲିକାରେ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଧିବକ୍ତା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି, ଯଦିଓ ଆମେ କିଛି ସମୟ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲୁ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁରୁଣା ହୋଇଥିବାରୁ, ଆମେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଆଉ ସ୍ଥଗିତ ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହଁ।

3. ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ରାୟକୁ ବହୁତ ଯତ୍ନର ସହିତ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛୁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟରୁ କିଛି ତଥ୍ୟ ଚୟନ କରାଯାଇପାରିବ :(1) 1982 ମସିହାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ

ଜାରି ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯେପରି 1992 ମସିହାରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, କମିଶନ ଭିତ୍ତିରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ନିଲାମକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ସର୍ବାଧିକ ବୟସ ସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇ ନଥିଲା; (2) ନିଲାମକାରୀମାନେ ବୋର୍ଡ କିମ୍ବା କମିଟିର କର୍ମଚାରୀ ନଥିଲେ କାରଣ ସେମାନେ କମିଶନ ଭିତ୍ତିରେ ନିଲାମ ପରିଚାଳନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସେବା କୌଣସି ନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇନଥିଲା; (3) ନିୟମାବଳୀର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ କେବଳ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା ଯେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ ଯାହା ବୋର୍ଡ ଏବଂ କମିଟିର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 33 (4) (ii) ଅନୁଯାୟୀ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାରେ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ; ଏବଂ (4) ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଲାମକାରୀଙ୍କ ସର୍ବାଧିକ ବୟସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନ ଥିବାରୁ, ବୋର୍ଡ ସମସ୍ତ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ ଭାବରେ ଅବସର ବୟସ ସ୍ଥିର କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ କି 60 ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାକିରି ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରୀ କିମ୍ବା ଭିତ୍ତିହୀନ ଥିଲା । ଆମେ ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠର ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛୁ । ନିୟମର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକଙ୍କ ପାଇଁ ଅବସର ବୟସ ସ୍ଥିର କରିବା ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ସୁସ୍ଥ ରହିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି କରିବା ନିରର୍ଥକ ହେବ। ତେଣୁ ଆମେ ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଉନାହୁଁ । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନ ଦେଇ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

R.P. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।